

at for Almueffolens Vedkommende have Udgifterne været saa store, at det kan være nogen Undskyldning for Kommunen, at den har ladet dette Spørgsmaal, ikke fuldt ud, men saa godt som ligge. Jeg kan forstaa, naar der fra Kjøbenhavns Kommune ansøges om, at Staten vil træde hjælpende til for at faa en virkelig god Ordning af Mellem-skolen. Naturligvis tør jeg ikke staa her og love noget paa Statens Vegne, thi det vil maaste blive en overordenlig dyr Affære, men jeg kan forstaa denne Tankegang, og der kan være Tale om at forhandle om den nærmere, naar man virkelig fra Kjøbenhavns Kommunes Side vil gøre noget meget floekseligt ogsaa paa dette Punkt, men for Almue-skolevæsenets Vedkommende mener jeg at det bliver Kommunens Sag fuldt ud at sørge. Jeg vil, hvad Lærerne angaar, indrømme det ærede Medlem, at naturligvis vil det for de Lærere, som i Øjeblikket ere ansatte og i Øjeblikket ville vinde noget ved, at Staten traadte hjælpende til, være ikke alene kedeligt, men haardt, at man ikke vil eller kan det, men for Lærerstandens i dens Helhed tror jeg ikke, at det vilde være til virkelig Gavn, om Staten traadte til, thi hvad der saa blev sat paa Finansloven som den yderste Grænse for et Tilskud vilde ganske naturlig blive den yderste Grænse ogsaa for Kommunens Lønninger. Det er min inderligste Overbevisning. Naar derimod Kommunen veed: Dette maa vi selv sørge for, vi kunne ikke vente, at Staten her kan træde hjælpende til, saa bliver den naturlige Udvikling, at det vil staa saaledes for Kommunalbestyrelsen, at den bliver nødt til at tage sig af de Klager, der komme fra Lærerstandens, og forhøje dens Lønninger lidt efter lidt, som den ogsaa har gjort til Dato. Hvad den tredje Del af Skolevæsenet angaar, det højere Skolevæsen, har jeg ikke udtalt et eneste Ord om, hvorvidt der ikke her kunde være noget, som man kunde underhandle om, om der ikke kunde være Tale om, at Staten ogsaa kunde hjælpe Skoler af denne Art, der ligge i Kjøbenhavn, men hidtil har jeg antaget, at det ikke var nødvendigt at bidrage til deres aarlige Udgifter. Det var derom, at det ærede Medlem nu talte, men første Gang talte han kun om en mulig Udgift til Pensioneret for de ved Skolerne ansatte Lærere. Hidtil har man ikke fra Statens Side ment, at der var tilstrækkelig Grund til at hjælpe de højere Skoler i Kjøbenhavn. Man har antaget, at Kræfterne vare store nok for den private Virksomhed i Kjøbenhavn, saa at det ikke var nødvendigt for dem at anmode Staten om Hjælp. Man kan virkelig heller ikke være blind for, at vilde man gaa til at under-

støtte de kjøbenhavnske højere Skoler, vilde man saa Fordringer fra dem allesammen — det kunde ikke undgaa — og man vilde ikke kunne styde nogen til Side, naar man ikke kunde sige, at den og den Skole duer ikke. Alle de Skoler, der maatte siges at være vel funderede i den ene eller anden Henseende, kunde man ikke godt nægte et Tilskud, naar man først kom ind paa, at der ogsaa i Kjøbenhavn burde gives Tilskud til de højere Skoler. Men derved vilde der være stor finansiell Betænkelse, thi det vilde tage store Summer hvert Aar. Forholdene omkring i Smaabyerne og omkring paa Landet, hvor man har understøttet Real- og Latinskolerne, ere jo ganske anderledes. Der ere Forholdene saaledes, at vil man i det hele have, at der skal være andre højere Skoler end Statens gamle Latinskoler, saa maa Staten træde hjælpende til. Forholdene ere ikke saadanne her i Kjøbenhavn; hidtil har det været muligt, at højere Skoler have kunnet bestaa her uden Statens Tilskud, og jeg kan indtil videre ikke tro Andet, end at det vil være muligt for dem ogsaa i Fremtiden. Jeg kommer nu til et sidste Spørgsmaal, nemlig om Pensionerne. Som jeg ytrede mig forrige Gang, vil det ærede Medlem se, at jeg ikke staaer ham saa fjærrt, som han maaste tror; men ganske vist maa Staten stille visse Betingelser. Kunde man imidlertid komme til en Ordning af de private Real- og Latinskoler Læreres Pensionering af det offentlige, saa kunde det maaste ogsaa ske i Kjøbenhavn. Det er i alt Fald en Ting, man kan forhandle om og komme til at tale om. Hvad det ærede Medlem ytrede om den større eller mindre Frihed, som burde gives private Skoler, vedrører et Spørgsmaal, som ligger saa langt fra det finansielle, at jeg her skal lade det ligge.

Formanden (Høgsbro): Folketingsmanden for Holbæk Amts 3dje Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tauber: Overfor den ærede Indenrigsminister maa det være mig tilladt at bemærke, at under Behandlingen af Forslaget om Nedsættelsen af en Kommission angaaende Frihavnen hævdede den ærede Minister aldeles bestemt, at alle de Spørgsmaal, jeg havde fremdraget, da jeg første Gang talte i den Sag, vare tilstrækkelig belyste, og han tilføjede senere, at der kunde anstilles Underfølgelser, men at disse Underfølgelser kunde Ministeriet godt anstille. Jeg skal blot minde om een Ting, at overfor alle vore Fordringer om Oplys-